

NIEMIARA (8) sb f

W pisowni łącznej (6), w rozłącznej (2).

e oraz oba a jasne.

sg N niemiara (7). ◇ I niemiara (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Brak umiaru, niepowściągliwość w postępowaniu; *immoderatio, immodestia, nimietas* Mącz, Cn; *intemperantia, intemperatio* Mącz; *enormitas, exuberatio, intemperies, luxuria, redundantia, superfluitas* Cn (8) : *Immodestia*, Niewstydliwość, niemiara/ rospušta. Mącz 228d, 228c, 247c; Nález Ziemiańki dobry byt/ iako subtelności nie zdoła/ takby żadną niemiara obkładać lie nie miał. *GostGospPon* 169.

Wyrażenie: »zbytne niemiara« = *immoderata intemperantia, immoderata intemperatio* Mącz (2): *Immoderata intemperantia*, Zbytne nie miara. Mącz 228c, 443b.

α. W funkcji przysłówka (2) :

Wyrażenie: »co niemiara« = *bardzo dużo* (2): *KlonŻal* C4; Prawie iże nie nowy [miecz]/ pątrzące iák rdzewiały/ [...] Szérbin w nim co niemiara *WyprPl* Bv.

a. [Nieumiarkowanie w jedzeniu i picciu: bo cóż po tym co raz sye purgować/ fyropki brąć/ [...] gdy niemiara á piérwzy zbytek wróciwszy sye/ wzytko odnowi? *OczkoPrzymiot* 22.]

Synonimy: *niepowściągliwość, niewstydlivość, rozpusta, zbytek*; α. *mnostwo, wiele*.

Cf **MIARA**